

Категорія справи № 761/13038/19: **Кримінальні справи (з 01.01.2019); Провадження за поданням правоохоронних органів, за клопотанням слідчого, прокурора та інших осіб про; арешт майна.**

Надіслано судом: **04.04.2019**. Зареєстровано: **05.04.2019**. Оприлюднено: **08.04.2019**.

Номер судового провадження: **1-кс/761/9317/2019**

Номер кримінального провадження в ЄРДР: **42019110000000088**

Справа № 761/13038/19

Провадження № 1-кс/761/9317/2019

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 квітня 2019 року м. Київ

Слідчий суддя Шевченківського районного суду м. Києва Антонюк М.С., за участю секретаря Хлань В.О., слідчого Вінника А.О., представників володільця тимчасово вилученого майна - адвокатів Сабадин А.В., Доманського А.О., Зінькова О.Ю., особи, у якої було вилученого майно - ОСОБА_4, розглянувши клопотання про арешт майна у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42019110000000088 від 13.03.2019, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.189, ч.2 ст.206 КК України,

ВСТАНОВИЛА:

29 березня 2019 року слідчий відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Київській області Вінник А.О. звернувся до Шевченківського районного суду м. Києва з клопотанням, погодженим прокурором у кримінальному провадженні - прокурором другого відділу процесуального керівництва управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях прокуратури Київської області Добровольським Д.М., у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42019110000000088 від 13.03.2019, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.189, ч.2 ст.206 КК України, про арешт майна, яке було виявлено та вилучено 28.03.2019 в ході особистого обшуку підозрюваного ОСОБА_4, а саме мобільний телефон марки «Iphone» IMEI:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1.

В обґрунтування клопотання слідчий зазначає про те, що відділом розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Київській області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42019110000000088 від 13.03.2019 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 189 та ч. 2 ст. 206 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що рішенням конкурсного комітету від 14.05.2014, яке затверджено протоколом № 2014-1, ППІ «Надія-2000» відповідно до результатів отриманих за бальною системою оцінки пропозицій перевізників-претендентів визнано переможцем конкурсу на здійснення перевезень пасажирів на автобусному маршруті № 772 Бузова - Київ АС Дачна, перевізником-претендентом, який зайняв друге місце у конкурсі було ТОВ «Спецінтертранс».

Розпорядженням Київської обласної державної адміністрації №200 від 24.06.2014 року введено в дію результати тендеру, за наслідками чого укладено з ППІ «Надія-2000» договір на перевезення пасажирів, строком на п'ять років.

Відповідно до інформації, одержаної з Єдиного реєстру адвокатів України, ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, здійснює адвокатську діяльність на підставі свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю № НОМЕР_4, виданого 22.07.2010 Київською обласною КДКА.

Так, ОСОБА_4 з 2011 року по грудень 2018 надавав юридичні послуги ППІ «Надія-2000», основним видом діяльності якого є пасажирські перевезення по Київській області. Використовуючи інформацію про вищевказане підприємство, якою володіє лише він, за попередньою змовою з директором ТОВ «СпецІнтерТранс» ОСОБА_7, яка також здійснює пасажирські перевезення по Київській області, організували злочинний план щодо вимагання прав на майно, а саме маршрутного шляху № 772 Бузова - Київ АС Дачна, який належить ППІ «Надія-2000». Для реалізації плану по вимаганню маршрутного шляху №772 ОСОБА_4 залучив громадського активіста ОСОБА_8, який є керівником ГО «36 сотня», та надав вказівку останньому здійснювати протидію законній господарській діяльності ППІ «Надія-2000», а саме блокувати роботу пасажирських маршрутних перевезень на кінцевих зупинках «активістами» (спортсменами, учасниками бойових дій) з метою недопущення посадки пасажирів, а також проведення акцій залякування, що в свою чергу змусить виконавчого директора ППІ «НАДІЯ-2000» ОСОБА_9 відмовитись від маршрутного шляху №772.

Так, 19.03.2019 під час зустрічі ОСОБА_8 з ОСОБА_4 неподалік його офісу в кафе «Мамамія» за адресою: м. Київ, бул. Л. Українки, 34, ОСОБА_4 повідомив, що дійшов згоди з директором ТОВ «СпецІнтерТранс» ОСОБА_7 про спільні дії, спрямовані на блокування роботи підприємства ППІ «Надія-2000», з метою вимагання подальшої відмови вказаного підприємства від свого робочого автобусного маршруту № 772 на користь підприємства ТОВ «СпецІнтерТранс». За вказані протиправні дії директор ТОВ «СпецІнтерТранс» ОСОБА_7 готова заплатити 100 000 грн. ОСОБА_4

Після цього ОСОБА_4 дав чіткий план дій, які необхідно буде виконати ОСОБА_8, щоб заблокувати роботу перевізника ППІ «Надія-2000», а саме необхідно буде написати заяву до Укртрансбезпеки щодо проведення перевірки ППІ «Надія-2000» у зв'язку із нібито порушенням останніми умов здійснення перевезень на вказаному маршруті, створити умови, за яких водії маршрутів відмовляться здійснювати виїзд по маршрутах, провести мітинги, під час яких залучити за грошову винагороду інших людей, бажано колишніх учасників АТО, а також за їх участі здійснювати психологічний та фізичний тиск на водіїв маршруток та не дати їм можливості виїхати на маршрут.

За розрахунками ОСОБА_4 результат таких дій ППІ «Надія-2000» буде нести збитки у розмірі 20 000 грн. в день та у разі понесення таких збитків декілька днів керівники ППІ «Надія-2000» будуть змушені відмовитись від маршруту.

Так, під час зустрічі 20.03.2019 ОСОБА_8 та ОСОБА_4 у офісному приміщенні останнього, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1, ОСОБА_4, розмовляючи по телефону з ОСОБА_7, узгодив з нею порядок блокування роботи ППІ «Надія-2000». В ході зустрічі ОСОБА_4 продовжував надавати вказівки ОСОБА_8 щодо організації проведення блокування роботи ППІ «Надія-2000», зокрема щодо виклику працівників поліції під надуманим приводом та здійснення тиску на водіїв маршруту.

Після цього ОСОБА_4 повідомив, що домовленість між ним та ОСОБА_7 залишається в силі, і у разі досягнення мети, тобто змушення ППІ «Надія-2000» незаконним шляхом передати ТОВ «СпецІнтерТранс» вказаного маршруту, вона надасть їм винагороду у розмірі 100 000 грн., яку вони розподілять наступним чином: 40 000 грн. ОСОБА_4, 40 000 ОСОБА_8 та 20 000 активістам громадських організацій, які будуть здійснювати блокування підприємства.

Після чого, ОСОБА_4 дав вказівку 21.03.2019 о 10 год. 00 хв. починати блокування маршруту Боярка-Київ (796) згідно наданих ним всіх попередніх інструкцій та через деякий час перерахував ОСОБА_8 на картку Приват Банку НОМЕР_3 грошові кошти у сумі 800 грн. на бензин та інші дрібні потреби.

Так, 21.03.2019 у вказаний час ОСОБА_8 та інші «активісти» на кінцевій зупинці в м. Боярка, пл.Леніна почали виконувати всі дії згідно плану ОСОБА_4 та ОСОБА_7 щодо блокування автомобільного маршруту Боярка-Київ (796), що належить ППІ «Надія-2000». Блокування вказаного маршруту здійснювалось упродовж 21.03.2019-22.03.2019.

На другий день блокування ОСОБА_4 зателефонував до ОСОБА_8 та повідомив що зробили все правильно та повідомив, що з ним хочуть спілкуватись та домовлятись представники ППІ «Надія-2000» та що вказаних дій на даний час достатньо. Після цього блокування автомобільного маршруту для ППІ «Надія-2000» було припинено.

Також, 25.03.2019 під час зустрічі ОСОБА_8 з ОСОБА_4 останній повідомив що домовленість між ним та ОСОБА_7 залишається в силі.

ОСОБА_4 крім того повідомив, що підозрює що представники ППІ «Надія-2000» можуть звернутись в поліцію із заявою про їх неправомірні дії та попросив бути дуже пильним, щоб ніхто не дізнався про зв'язок ОСОБА_4 та ОСОБА_7

Після чого ОСОБА_4 сказав, що його план діє та йому відомо що директор ППІ «Надія-2000» ОСОБА_9 вже спілкувалась з ОСОБА_7 з приводу припинення тиску на її підприємство, тому він надав вказівку тиск на підприємство ППІ «Надія-2000» на даному етапі призупинити. Проте, у разі, якщо подальші зустрічі з представниками ППІ «Надія-2000» пройдуть не на його користь, тиск потрібно буде відновити, та вказав ОСОБА_8 бути на зв'язку. Після цього він повідомив, що перерахує грошові кошти, які можна буде використати для забезпечення відновлення тиску на ППІ «Надія-2000». Після чого, через деякий час ОСОБА_4 перерахував ОСОБА_8 на картку Приват Банку НОМЕР_3 грошові кошти у сумі 800 грн.

Під час чергової зустрічі 27.03.2019 ОСОБА_8 з ОСОБА_11 в його офісі за адресою: АДРЕСА_1, останній повідомив, що все іде за планом, перевізник ППІ «Надія-2000» виконує ті умови, які їм поставлені та зазначив, що 28.03.2019 вони нададуть договір про передачу маршруту та зазначив, що ОСОБА_7 свою частину договору виконає та передасть 100 000 грн.

Крім того, 25.03.2019 під час зустрічі представника ППІ «Надія-2000» ОСОБА_12 з ОСОБА_4, останній вказав, що коли він працював юристом на ППІ «Надія-2000», то таких проблем з блокуванням не виникало, та повідомив, що ці акції кимось замовлені та профінансовані. В подальшій розмові ОСОБА_4 розповів, що до нього приходила ОСОБА_7 та повідомила, що її цікавить маршрут №772 та запитав чи готові представники ППІ «Надія-2000» віддати ОСОБА_7 цей маршрут.

ОСОБА_4 будучи адвокатом, знаючи методи та способи документування злочинів, боячись бути викритим правоохоронними органами дав вказівку ОСОБА_12 зустрітись з ОСОБА_7 та домовлятись з нею про умови передачі прав на маршрут №772.

Під час зустрічі ОСОБА_12 та ОСОБА_7, яка відбулась 27.03.2019, ОСОБА_7 відповіла, що вона разом з ОСОБА_4 надають 100-процентні гарантії, що після передачі їм маршруту № 772 всі ці проблеми, пов'язані з блокуванням маршруту зникнуть, що ОСОБА_4 також може це підтвердити.

В той же день в ході зустрічі ОСОБА_12 з ОСОБА_4, останній вказав, що ППІ «Надія 2000» має підготувати лист відмови на 772 маршрут на користь ОСОБА_7 при цьому ОСОБА_4 зауважив, що ОСОБА_12 має особисто передати цей лист ОСОБА_7, а в замін вона віддасть листи на відмову від судових позовів проти ППІ «Надія 2000», що у подальшому було зроблено ОСОБА_12

28.03.2019 ОСОБА_4 та ОСОБА_7 затримані працівниками правоохоронних органів в порядку ст.208 КПК України.

Під час проведення особистого обшуку ОСОБА_4 виявлено та вилучено мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1.

28.03.2019 винесено постанову про визнання речовим доказом телефону, вилученого 28.03.2019 в ході особистого обшуку ОСОБА_4 за адресою: АДРЕСА_2.

Слідчий у клопотанні зазначає про те, що в органі досудового розслідування достатньо підстав вважати, що по вказаному телефону ОСОБА_4 вів розмови по факту вчинення кримінального правопорушення.

Крім того, вилучений телефон має значення для досудового слідства та в сукупності з іншими матеріалами кримінального провадження має суттєве значення для досудового розслідування.

З метою повного, всебічного та об'єктивного дослідження всіх обставин по кримінальному провадженню, а також з'ясування об'єктивної істини по справі, враховуючи, що мобільний телефон має доказове значення у кримінальному провадженні, має суттєве значення для встановлення обставин у кримінальному провадженні, а також з метою забезпечення збереження речового доказу, слідчий звернувся з даним клопотанням.

Слідчий Вінник А.О. в судовому засіданні клопотання підтримав з підстав у ньому наведених та просив його задовольнити. Просив накласти арешт мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, оскільки він є речовим доказом у кримінальному провадженні, може містити інформацію щодо спілкування ОСОБА_4 з іншими причетними до вчинення кримінального правопорушення особами, та з метою забезпечення збереження речових доказів. При цьому, зазначив, що мобільний телефон під час вилучення та до цього часу не оглядався, ОСОБА_4 самостійно розблокував телефон. В подальшому мобільний телефон буде оглянутий у присутності ОСОБА_4 та його захисників.

Представник володільця тимчасово вилученого майна - адвокат Доманський А.О. заперечував з приводу задоволення клопотання про арешт майна з підстав його необґрунтованості. Так, адвокат Доманський А.О. зазначив про те, що під час повідомлення про підозру ОСОБА_4 було порушено процедуру вручення такої підозри, оскільки підозру було вручено не уповноваженим прокурором, а тому ОСОБА_4 не може вважатися підозрюваним у даному кримінальному провадженні, про що долучив відповідну ухвалу слідчого судді Вишгородського районного суду Київської області від 29.03.2019 року. Крім того, вилучений у ОСОБА_4 мобільний телефон містить в собі інформацію, що становить адвокатську таємницю, переписку з клієнтами, фотоматеріали справ, контакти та номери телефонів клієнтів, що становлять адвокатську таємницю. Абонентський номер НОМЕР_1, яким користується ОСОБА_4 внесений до Єдиного реєстру адвокатів та є єдиним зв'язком з адвокатом. Зберегти адвокатську таємницю за умов наявності такого телефону у розпорядженні слідчого неможливо. Крім того, у клопотанні не обґрунтовано яке саме доказове значення вказаний мобільний телефон та інформація у ньому має для кримінального провадження та яким чином така інформація доводить обставини справи. Арешт такого мобільного телефону є загрозою розкриття адвокатської таємниці.

Представник володільця тимчасово вилученого майна - адвокат Сабадин А.В. заперечувала щодо задоволення клопотання про арешт мобільного телефону ОСОБА_4 марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, оскільки інформація у телефоні містить адвокатську таємницю. Єдиною підставою для накладення арешту на вказаний телефон слідчий зазначає про наявність розмов ОСОБА_4 з особами причетними до вчинення кримінальних правопорушень, однак слідчий наділений правом звертатися з клопотанням про тимчасовий доступ до такої інформації у оператора мобільного зв'язку. Мобільний телефон, який просить арештувати слідчий не відповідає вимогам ст.98 КПК України, тобто не містить в собі ознак речового доказу.

Представник володільця тимчасово вилученого майна - адвокат Зіньков О.Ю. заперечував щодо задоволення клопотання про арешт мобільного телефону ОСОБА_4 обґрунтовуючи це тим, що арешт може бути накладено лише на майно підозрюваного, обвинуваченого, а ОСОБА_4 не є такою особою, а тому накладення арешту на його майно є необґрунтованим та безпідставним.

Володільць тимчасово вилученого майна - ОСОБА_4 заперечував з приводу задоволення клопотання про арешт майна з підстав його незаконності та необґрунтованості. Так, ОСОБА_4 зазначив про те, що його було затримано з порушенням встановленої процесуальним законом процедури. При цьому, слідчий отримав несанкціонований доступ до його мобільного телефону «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2, який має таємницю адвокатської діяльності, про що він зазначав у зауваженнях до протоколу його затримання. При цьому зазначив, що його мобільний телефон не має жодного доказового значення для кримінального провадження та таким чином слідчий втручається в його адвокатську діяльність.

Вивчивши клопотання про арешт майна та додані до нього копії матеріалів кримінального провадження, вислухавши думку слідчого Вінника А.О., представників володільця тимчасово вилученого майна - адвокатів Доманського А.О., Сабадин А.В., Зінькова О.Ю., особи, у якої було вилучено майно - ОСОБА_4, слідчий суддя приходить до наступного висновку.

Згідно ст. 2 КПК України, завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Статтею 170 КПК України передбачено, що арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Положення даної норми КПК України узгоджуються із ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав та основоположних свобод, відповідно до якої будь-яке обмеження власності повинно здійснюватися відповідно до закону, а отже суб'єкт, який ініціює таке обмеження повинен обґрунтувати свою ініціативу в контексті норм закону.

Відповідно до ч. 1 ст. 173 КПК України, слідчий суддя, суд відмовляють у задоволенні клопотання про арешт майна, якщо особа, що його подала, не доведе необхідність такого арешту.

Згідно ч. 2 ст. 173 КПК України, при вирішенні питання про арешт майна слідчий суддя, суд повинен враховувати: 1) правову підставу для арешту майна; 2) достатність доказів, що вказують на вчинення особою кримінального правопорушення; 3) розмір можливої конфіскації майна, можливий розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, та цивільного позову; 4) наслідки арешту майна для інших осіб; 5) розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження.

Відповідно до рішення Європейського суду з прав людини у справі «Ісмаїлов проти Росії» від 06.11.2008 року, де вказувалися порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, в якому зазначено, що кожна фізична та юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше, як в інтересах суспільства на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права».

Відповідно до вимог ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Стаття 1 Першого протоколу до Європейської конвенції з прав людини передбачає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше, як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права.

Чинний кримінальний процесуальний закон покладає на орган досудового розслідування обов'язок вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні (ч. 1 ст. 170 КПК України), який полягає у тимчасовому, до скасування у встановленому КПК порядку, позбавлення права відчуження, розпорядження та/або користування майном, у тому числі для можливої конфіскації майна.

Згідно зі ст.ст. 131, 132 КПК України заходи забезпечення кримінального провадження застосовуються з метою досягнення дієвості цього провадження на підставі ухвали слідчого судді або суду, за винятком випадків, передбачених цим Кодексом.

Як вбачається зі змісту клопотання та долучених до нього документів, 28.03.2019 року за адресою: АДРЕСА_2, було проведено особистий обшук ОСОБА_4, в ході якого в останнього було виявлено та вилучено мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1.

Постановою слідчого відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Київській області Вінника А.О. від 28.03.2019 року зазначений мобільний телефон було визнано речовим доказом у кримінальному провадженні №42019110000000088.

Однак, всупереч вимогам ст.98 КПК України така постанова містить лише загальне формулювання та цитування норм КПК України, без посилання на конкретні дані, які дають підстави для висновку про те, що вказаний мобільний телефон може містити в собі інформацію, яка має доказове значення у кримінальному провадженні.

Разом з тим, в судовому засіданні слідчим не наведено обставин, які б вказували що мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1 має доказове значення для кримінального провадження. При цьому слідчим суддею встановлено, що огляд такого мобільного телефону слідчим не проводився, а отже посилання на те, що інформація на мобільному телефоні має значення для кримінального провадження ґрунтується виключно на припущеннях.

Перелічені обставини також мають міститися й у клопотанні слідчого або прокурора, який звертається з проханням арештувати майно. Крім того, предмет клопотання про арешт майна повинен враховувати положення ст. 1 Першого протоколу Конвенції про захист прав та основоположних свобод, за яким, будь-яке обмеження власності повинно здійснюватися відповідно до закону, а отже суб'єкт, який ініціює таке обмеження, повинен обґрунтувати свою ініціативу з посиланням на норми закону та навести достатні підстави для обмеження такого права.

При цьому, слідчий суддя приймає до уваги й доводи наведені представниками володільця тимчасово вилученого майна щодо того, що накладення арешту на мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, який належить ОСОБА_4, який є діючим адвокатом, є порушенням гарантій адвокатської діяльності і втручанням в адвокатську таємницю.

Так, відповідно до п.2 ч.2 ст.21 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі Закон), адвокату забороняється без згоди клієнта розголошувати відомості, що становлять адвокатську таємницю, використовувати їх у своїх інтересах або інтересах третіх осіб.

Статтею 22 передбачено, що адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності.

Частиною п'ятої даної статті визначено, що особи, винні в доступі сторонніх осіб до адвокатської таємниці або її розголошенні, несуть відповідальність згідно із законом.

Нормами, які містяться у п.4 ч.1 ст.23 Закону визначено, що забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності.

Згідно даних Єдиного реєстру адвокатів України, ОСОБА_4 є діючим адвокатом, який обліковується у Раді адвокатів Київської області. Крім того, у профілі адвоката вказаний єдиний номер телефону як

засіб зв'язку із адвокатом ОСОБА_4 НОМЕР_5.

Таким чином є достатні підстави вважати, що мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, який було виявлено та вилучено 28.03.2019 року за адресою: АДРЕСА_2, в ході особистого обшуку ОСОБА_4, який здійснює адвокатську діяльність, містить в собі інформацію, яка є адвокатською таємницею, а тому, порушення засадничих гарантій адвокатської діяльності у цьому випадку не буде співрозмірним з цілями даного кримінального провадження.

Європейський суд з прав людини є судом, що гарантує непорушність прав та свобод людини і громадянина та виконання Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Обов'язковість виконання рішень ЄСПЛ передбачається ст. 46 Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», рішення Європейського суду з прав людини є обов'язковим для виконання Україною відповідно до статті 46 Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини.

Конвенція не містить окремої норми про права адвокатів, гарантовані нею права і свободи мають загальнолюдський характер.

Однак прецедентна практика ЄСПЛ в тлумаченні нею застосування деяких норм Конвенції (ст.ст. 6, 8, 10, 11) та передбачених ними прав, забезпечує режим посиленого захисту тих прав адвокатів, які в національному законодавстві України умовно іменуються професійними правами адвоката й гарантіями адвокатської діяльності.

Одним з таких прав є право на повагу до приватного і сімейного життя, передбачене ст. 8 Конвенції.

Зокрема, у рішенні «Німітц проти Німеччини» ЄСПЛ зазначив, що професійна діяльність адвоката дуже тісно пов'язана з приватним життям в розумінні ст. 8 Конвенції. Згідно з п. 37 вказаного Рішення суд встановив, що при здійсненні обшуку офісу адвоката відбулося посягання на професійну таємницю в тій мірі, що не співвідноситься з обставинами; в зв'язку з чим суд наголосив, що посягання на професійну таємницю адвоката може мати негативні наслідки при здійсненні правосуддя і тим самим порушувати права, гарантовані ст. 6 Конвенції.

Окрім того, ЄСПЛ в п. 47 Рішення по справі «ОСОБА_5 і інший проти Франції» зауважив, що, «Конвенція також не забороняє накладати на адвокатів певну кількість зобов'язань, які можуть стосуватись взаємовідносин з їхніми клієнтами. Йдеться, зокрема, про випадки, коли встановлено наявність ознак, що дозволяють припускати залучення адвоката до скоєння правопорушення..., чи в контексті боротьби з окремими видами практики... У кожному випадку заходи з боку правоохоронних органів щодо адвокатів мають бути чітко обмеженими, оскільки адвокати посідають центральне місце в здійсненні правосуддя, і їхній статус посередників між підсудними та судами дозволяє кваліфікувати їх як помічників правосуддя».

Враховуючи вищевикладене, слідчий суддя вважає, що доказову інформацію, яка, на думку слідчого, міститься в мобільному телефоні марки «Iphone» ІМЕІ:НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, який було виявлено та вилучено 28.03.2019 року за адресою: АДРЕСА_2, в ході особистого обшуку ОСОБА_4, можливо отримати шляхом реалізації слідчим інших повноважень, передбачених кримінальним процесуальним законом, без надмірного втручання у адвокатську діяльність, яка безумовно призведе до розкриття адвокатської таємниці невизначеного кола осіб, які звертались за адвокатською допомогою до адвоката ОСОБА_4

При застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчий суддя повинен діяти у відповідності до вимог КПК України та судовою процедурою гарантувати дотримання прав, свобод та законних інтересів осіб, а також умов, за яких жодна особа не була б піддана необґрунтованому процесуальному обмеженню.

Враховуючи вищевикладене, слідчий суддя дійшов висновку про відсутність підстав для задоволення клопотання, оскільки слідчий не довів, що майно, яке вилучено 28.03.2019 року за адресою: АДРЕСА_2, в ході проведення особистого обшуку ОСОБА_4, матиме істотне значення для подальшого розслідування кримінального провадження та не спричинить негативних наслідків для третіх осіб, зокрема для інших осіб, які звертались за адвокатською допомогою до адвоката ОСОБА_4, втручання держави у професійну діяльність адвоката ОСОБА_4, за таких обставин не буде надмірним, а посягання на професійну таємницю адвоката не призведе до негативні наслідки при здійсненні правосуддя і тим самим порушуватиме права, гарантовані ст. 6 Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини.

За таких обставин, слідчий суддя дійшов переконання, що клопотання слідчого відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Київській області Вінника А.О., погоджене прокурором у кримінальному провадженні - прокурором другого відділу процесуального керівництва управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях прокуратури Київської області Добровольським Д.М., у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42019110000000088 від 13.03.2019, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.189, ч.2 ст.206 КК України, про арешт майна, яке було виявлено та вилучено 28.03.2019 року в ході особистого обшуку ОСОБА_4, а саме: мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ: НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1, не підлягає задоволенню.

На підставі викладеного і керуючись ст. 6 Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини, ст. ст. 2, 131, 132, 171-173, 309, 368-372 КПК України, слідчий суддя, -

У Х В А Л И Л А:

Клопотання слідчого відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Київській області Вінника А.О., погоджене прокурором у кримінальному провадженні - прокурором другого відділу процесуального керівництва управління процесуального керівництва у кримінальних провадженнях прокуратури Київської області Добровольським Д.М., у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42019110000000088 від 13.03.2019, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.2 ст.189, ч.2 ст.206 КК України, про арешт майна, яке було виявлено та вилучено 28.03.2019 року в ході особистого обшуку ОСОБА_4, а саме: мобільний телефон марки «Iphone» ІМЕІ: НОМЕР_2 з сім-картою мобільного оператора ПрАТ «Київстар» абонентський номер НОМЕР_1- залишити без задоволення.

На ухвалу слідчого судді безпосередньо до Київського апеляційного суду протягом п'яти днів з дня її оголошення може бути подана апеляційна скарга. Якщо ухвалу суду постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Повний текст оголосити 04 квітня 2019 року о 17 годині 00 хвилин.

Слідчий суддя Антонюк М.С.